I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 320/2008/EK RENDELETE

(2008. április 7.)

a Koreai Köztársaságból származó, DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert egyes elektronikus mikroáramkörök behozatalára kivetett kiegyenlítő vám hatályon kívül helyezéséről és az eljárás befejezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre [1] (a továbbiakban: alaprendelet), és különösen annak 19. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott egyeztetést követően benyújtott bizottsági javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

I. Meglévő intézkedések

(1) Az 1480/2003/EK tanácsi rendelettel [2] (a továbbiakban: a végleges vám kivetéséről szóló rendelet) a Tanács 34,8 %-os végleges kiegyenlítő vámot vetett ki a Koreai Köztársaságból származó és a Samsung Electronics Co., Ltd (a továbbiakban: Samsung) kivételével bármely vállalat által gyártott egyes, dinamikus véletlen hozzáférésű memória (Dynamic Random Access Memory, a továbbiakban: DRAM) néven ismert elektronikus mikroáramkörök behozatalára. A Samsung által előállított DRAM-ok esetében 0 %-os vámtételt állapított meg. A véglegesvám-rendeletet a Koreai Köztársaságból származó, DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert egyes elektronikus mikroáramkörök behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2003. április 23-i 708/2003/EK bizottsági rendelet [3] (a továbbiakban: az ideiglenes vám kivetéséről szóló rendelet) előzte meg.

(2) A Kereskedelmi Világszervezet Vitarendezési Testületének jelentését [4] (*EC-Korea DRAMs Panel Report*) követően a Tanács elfogadta az 584/2006/EK rendeletet [5] (a továbbiakban: végrehajtó rendelet), amely végrehajtotta a jelentés ajánlásait, és a végleges kiegyenlítő vámot 32,9 %-ra csökkentette.

II. Részleges időközi felülvizsgálat hivatalból történő megindítása

(3) A Micron Europe Ltd és a Qimonda AG (korábban Infineon Technologies AG) megalapozott bizonyítékot nyújtott be a Bizottságnak arról, hogy a Hynix Semiconductor Inc. (a továbbiakban: Hynix) az eredeti vizsgálatra vonatkozó vizsgálati időszakot követően is további támogatásban részesült. Ezenkívül a Hynix időszakos felülvizsgálati kérelmet nyújtott be azt állítva, hogy az eredeti vizsgálat során kiegyenlíthetőnek bizonyult támogatások megszűntek létezni.

(4) A fenti beadványok nyomán a Bizottság úgy döntött, hogy hivatalból eljárást indít.

III. Vizsgálat

(5) Miután a Bizottság megállapította, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésére egy részleges időközi felülvizsgálat megindításához, és miután konzultált a tanácsadó bizottsággal, 2006. március 18-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [6] közzétett egy értesítést a részleges időközi felülvizsgálat hivatalból történő megindításáról, az alaprendelet 19. cikkével összhangban.

[1] HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.
[2] HL L 212., 2003.8.22., 1. o. A 2116/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 7. o.) módosított rendelet.
[3] HL L 102., 2003.4.24., 7. o.
[4] WT/DS299/R European Communities – Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea, elfogadva: 2005. augusztus 3.
[5] HL L 103., 2006.4.12., 1. o.
[6] HL C 67., 2006.3.18., 16. o.

(6) A felülvizsgálat hatálya egyetlen exportáló gyártó, a Hynix támogatásának megvizsgálására korlátozódott annak értékelése érdekében, hogy a meglévő intézkedések folytatódjanak-e, szűnjenek-e meg vagy módosuljanak-e. A vizsgálati időszak 2005. január 1-jétől 2005. december 31-ig tartott.

(7) A részleges időközi felülvizsgálat megindításáról a Bizottság hivatalosan értesítette az érintett exportáló gyártót (a Hynixet), a Koreai Köztársaság kormányát és a közösségi gyártókat. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, valamint az értesítésben megállapított határidőkön belül szóbeli meghallgatást kérjenek.

(8) A vizsgálatához szükséges információk megszerzése érdekében a Bizottság kérdőíveket küldött az általa ismert összes érintett félnek, és kapott is választ a vállalattól, a koreai kormánytól és néhány koreai banktól, továbbá a Deutsche Bank AG-től.

(9) A Bizottság megkísérelte ellenőrizni a kapott információkat, így ellenőrző látogatást tett a koreai kormánynál (Pénzügyi és Gazdasági Minisztérium és Pénzügyi Felügyeleti Bizottság) és a következő szöuli vállalatoknál:

— Hynix Semiconductor Inc.,

— Korea Exchange Bank (KEB),

— Korea Development Bank (KDB),

— Woori Bank,

— Shinhan Bank,

— Deutsche Bank AG,

— National Agricultural Cooperative Federation (NACF),

— Hyundai Marine & Fire Insurance.

B. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

(10) Az érintett termék és a hasonló termék megegyezik azzal, amelyre az eredeti vizsgálat is kiterjedt, vagyis a Koreai Köztársaságból származó, bármilyen típusú, sűrűségű vagy változatú, dinamikus véletlen hozzáférésű memória (DRAM) néven ismert egyes elektronikus mikroáramkörök, összeszerelve is, feldolgozott szilíciumszeletben vagy -csipekben, a fémoxid félvezető (MOS) gyártási technológia változataival (köztük komplementer MOS [CMOS] típusú technológiával) előállítva, bármilyen (akár jövőbeni) sűrűséggel, függetlenül hozzáférési sebességétől, konfigurációjától, tokozásától vagy adattovábbító blokkjától stb. Az érintett termék körébe értendők a (nem egyedi kialakítású) memóriamodulok vagy (nem egyedi kialakítású) memórialapok formájában, illetve másféle egybeépített formában kiszerelt DRAM-ok is, amennyiben ezeknek fő rendeltetése az adattárolás.

(11) Az érintett termék jelenleg az ex 8473 30 20, ex 8473 50 20, ex 8542 32 10, ex 8542 32 31, ex 8542 32 39 és ex 8548 90 20 KN-kód alá van sorolva.

C. TÁMOGATÁSOK

I. Bevezetés

(12) A vizsgálat megindításakor a Bizottság rendelkezésére álló információk és a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján a következő intézkedések vizsgáltattak meg:

a) a Hynix hitelező pénzintézeteinek tanácsa (Creditor Financial Institutions' Council, a továbbiakban: hitelezői tanács) által 2002. december 30-án jóváhagyott mentőcsomag (a továbbiakban: új szerkezetátalakítás), amely egy adósság-részvény csereügyletet (swap-ügyletet), egy adósságátütemezést és a kamatfizetési feltételek módosulását tartalmazta;

b) koreai bankok által nyújtott állítólagosan kedvezményes finanszírozás a Beijing Orient Electronics (a továbbiakban: BOE) számára, hogy így megkönnyítsék a Hynixhoz tartozó Hydis felvásárlását;

c) koreai bankok által nyújtott állítólagosan kedvezményes finanszírozás a CVC számára, hogy így megkönnyítsék a Hynixhoz tartozó System IC felvásárlását, és ennek keretében a Hynix adósságának egy másik jogalanyhoz történő engedményes transzferét;

d) a Hynix adósságának engedményes, készpénzes felvásárlása;

e) a koreai kormány által a Hynixnek nyújtott állítólagosan kedvezményes adózási elbánás;

f) a Hynix adósságának 2005. júliusi újrafinanszírozása.

(13) Az imént felsoroltak mind *ad hoc* intézkedések voltak. A fenti e) pont kivételével valamennyi megvizsgált intézkedést a Hynis hitelező bankjai/pénzintézetei hoztak meg, állítólag a koreai kormány irányításával. Az alaprendelet 2. cikke értelmében vett „kormányzati pénzügyi hozzájárulás" kérdése központi jelentőségű az eljárásban (akárcsak az eredeti vizsgálatban), így emlékeztetni kell a végleges vámot kivető rendelet (9)–(15) preambulumbekezdésére.

II. **A Hynix pénzügyi helyzete az eredeti vizsgálat után**

(14) A 2001-ben kapott nagy tőkeinjekciós csomagok ellenére a Hynix pénzügyi helyzete nem javult, és 2002-ben a Standard & Poor's még mindig SD („selective default", vagyis kötelezettségeit szelektív módon nem teljesítő) minősítéssel illette. 2002 első kilenc hónapjára 1,03 ezer milliárd koreai won (KRW) veszteséget jelentett; nyilvánvalóan nem volt olyan helyzetben, hogy esedékessé váló adósságát törleszteni tudta volna. A 2002. évi mérlegén alapuló mutatói azt mutatták, hogy akkori passzíváit nem képes akkori aktíváiból fedezni, kamatkiadásait pedig nem tudja jövedelmeiből fedezni, lényegesen több adóssággal volt finanszírozva mint tőkerészszel, és komoly nettó vesztesége volt. A 2001. októberi tőkeinjekció bizonyos javulást eredményezett, ám a vállalat még mindig komoly problémákkal küzdött. Egy 2002. szeptemberi jelentésében a Morgan Stanley Dean Witter, a Hynix egyik külső tanácsadója azt állította, hogy rendkívül valószínűtlen, hogy a Hynix „a következő két évben felhalmozzon annyi készpénzt, amennyivel meg tudna felelni esedékessé váló adósság-visszafizetési kötelezettségeinek", vagy hogy annyira „kiterjessze kapacitását és finanszírozza a technológiai fejlesztéseket és a K+F tevékenységeket, amennyire DRAM-gyártóként szükséges lenne versenyképessége megőrzéséhez". A Morgan Stanley Dean Witter még ennél is tovább ment, és kijelentette, hogy „a Hynix technikailag csődben van, és kizárólag adósságátstrukturálási programok tartják életben", továbbá „A vállalat újbóli versenyképes szintre hozásához szükséges pénzügyi kötelezettségvállalások túlságosan nagynak látszanak. A hitelezők nem engedhetik meg maguknak, hogy egy vállalatot addig ápoljanak, ameddig meggyógyul. Bármi legyen is az eredmény, a befektetőknek szóló üzenet egyértelmű: A Hynix nem olyan vállalat, amelybe érdemes befektetni."

(15) A Merrill Lynch szintén 2002 szeptemberében jelentette ki a következőket: „Egyre jobban aggódunk a Hynix kedvezőtlen jövedelmezőségi kilátásai miatt. Második és harmadik negyedévi előrejelzéseinket deficitesre csökkentettük, mivel a technológiai folyamat modernizálásába történő beruházás hiánya korlátozza a költséghelyzet javulását és a kínálat növekedését." A Hynix egy másik tanácsadója, a Deutsche Bank Korea bevallotta, hogy értékpapírrészlegük – jóllehet figyelemmel kísérte a félvezetőipart – nem kísérte figyelemmel a Hynixot, mivel „a befektetőknek nem volt hozzá étvágya". Maga a vállalat sem vitatja, hogy az említett időben súlyos pénzügyi nehézségei voltak.

III. **Az új szerkezetátalakítás**

(16) A vállalat újjáépítése végett a hitelezői tanács 2001 októberében elfogadott egy normalizációs üzleti tervet. A hitelezői tanács a Hynixnek hitelező bankokból és más intézetekből állt, döntéseit pedig 75 %-os többséggel hozták. Az egyes intézmények szavazati joga a Hynixszal szembeni kitettségük szerint volt meghatározva.

(17) A Hynix a szerkezetátalakítás-támogatási törvény (Corporate Restructuring Promotion Act) hatálya – és mint ilyen, gyakorlatilag hitelezőinek ellenőrzése – alatt állt. A hitelezői tanács úgy döntött, hogy a vállalatot vagy egy részét eladja egy harmadik személynek. 2002 decemberében a szerkezetátalakítási bizottság, amely a hitelezői tanács albizottsága, tárgyalásokat kezdett a Micron Technology Inc. vállalattal. Ezek 5 hónapig tartottak; aláírtak egy egyetértési nyilatkozatot is, ám az eladás feltételeit a Hynix igazgatótanácsa végül elutasította.

(18) A Hynix pénzügyeinek folyamatos romlása nyomán 2002 májusában a hitelezői tanács felfogadott egy sor külső tanácsadót – köztük a Deutsche Bankot, a Morgan Stanley Dean Wittert, a Deloitte & Touche-t és az A. D. Little-t –, hogy elemezzék a Hynix helyzetét, és nyújtsanak be egy tervet a vállalat megmentésére. Ezek a külső tanácsadók és a Korea Exchange Bank – vezető hitelezőként a hitelezői tanács elnöke – kellő gondossággal jártak el egészen 2002 novemberéig. Az ennek eredményeként létrejövő jelentést a Deutsche Bank és a Korea Exchange Bank állította össze (Deutsche Bank-jelentés), és benyújtották a hitelezői tanácsnak.

(19) A hitelezői tanács 2002. december 30-án úgy döntött, hogy végrehajtja a Deutsche Bank-jelentésben felvázolt teljes átalakítással járó finanszírozást. A finanszírozás szerkezetátalakítással is járt, mégpedig:

— adósság-részvény swap-ügylet 1 861,5 milliárd KRW értékben,

— tőkeleszállítás 21:1 arányban,

— adósságátütemezés 3 293 milliárd KRW összegben, és

— az átütemezett adósság kamatfizetési feltételeinek módosítása.

IV. **Az intézkedések leírása**

i. *Adósság-részvény swap-ügylet*

(20) A hitelezői tanács úgy döntött, hogy 1 861,5 milliárd KRW összegű adósságot felcserél Hynix-részvényekre; ez körülbelül a Hynix fedezettel nem biztosított kölcsöneinek 50 %-át tette ki. A döntés 2002. decemberi meghozatala idején a becserélt részvények árát 435 KRW-ban rögzítették, ami az egy hónapos piaci átlagárnak felelt meg. A szerkezetátalakítás-támogatási törvény szerint a hitelezői tanácsnak ugyan kötelessége ésszerű módszert választani a csereár kiszámításához, konkrét módszer azonban nincs meghatározva.

(21) A szerkezetátalakítási terv a csereügylet létrejötte előtt egy tőkeleszállítást is tartalmazott, amelyhez szükség volt a részvényesek hozzájárulására, így a swap-ügyletre nem kerülhetett sor azonnal. Miután végrehajtották a 21:1 arányú tőkeleszállítást, a részvények swap-ára 9 135 KRW (vagyis 21 × 435 KRW) lett, majd lezajlott a csereügylet. Mivel a swap szerint a részvényeket 2003 áprilisáig nem bocsátották ki, ez az ár csupán alsó határként szolgált, felső határ viszont nem lett megszabva. A tényleges részvényár a döntés idején valójában 280 KRW volt, ami 2003 áprilisára 167 KRW-ra esett.

ii. *Adósság-átütemezés*

(22) A Hynix részvényre nem váltott adósságának esedékességét kiterjesztették 2006 decemberéig. Ez az átütemezett adósság összesen 3 293 milliárd KRW-ra rúgott.

iii. *A kamatfizetési feltételek változásai*

(23) Az átütemezett adósság kamatlába 6,5 %-ról 3,5 %-ra csökkent. A 3 %-os különbözetet kölcsöntőkeként kezelték és hozzáadták a kinnlevő adóssághoz, szintén 2006. decemberi esedékességgel. Ennek a kiegészítő kölcsöntőkének a kamatát 6 %-ban állapították meg, és negyedévenként kellett fizetni.

V. **A koreai kormány politikája a Hynix tekintetében**

(24) Mint ez az ideiglenes és a végleges vámot kivető rendeletekben is le van írva, a koreai kormánynak igen komoly érdekei fűződtek a Hynix-ügyhöz. A koreai kormány elismerte, hogy a Hynix helyzete miatt külföldi befektetők vonakodtak Koreában beruházni, mert a koreai bankoknak ilyen magas volt a Hynixnek való kitettsége. A bizonytalanság megszüntetése érdekében meg kellett oldani a Hynix-problémát, sőt 2002 második felében a Hynix „szerkezeti kiigazítása" a fő politikai kérdések között szerepelt a Pénzügyi és Gazdasági Minisztérium egyik jelentésében. Az ellenzéki Nagy Nemzeti Párt (Grand National Party, GNP) benyújtott egy jelentést a Nemzetgyűlésnek, amely kritizálja a koreai kormány azon igyekezetét, hogy megmentse a Hyundai-csoportot – amelynek a Hynix az egyik tagvállalata –, és azt állította, hogy a koreai kormány a Hynix megmentésével „feneketlen kútba önti a pénzt". A Hynix szerint a jelentés – mivel 2002 novemberében nyújtották be – nem tekinthető bizonyítéknak arra, hogy a koreai kormány részt vett volna az új szerkezetátalakításban. Az új szerkezetátalakítást azonban a Nagy Nemzeti Párt jelentésének benyújtása után alig egy hónappal fogadták el a hitelezők, és már hónapok óta zajlottak a Hynix megmentésének legjobb módjára vonatkozó tanácskozások. A Nagy Nemzeti Párt jelentése tehát nem releváns annak a kérdésnek az eldöntésekor, hogy a koreai kormánynak volt-e saját politikája a Hynix megmentésére.

(25) Az év első felében a pénzügyminiszter-helyettes kijelentette, hogy „a hitelezőknek a lehető leggyorsabban megoldást kell találniuk a Hynix helyzetére, hogy minimálisra csökkenjen a gazdaságra gyakorolt negatív hatás". Ebből a célból sor került egy találkozóra a koreai kormány és a Hynix hitelezői között, hogy a kormány kifejthesse álláspontját a Micronnal akkor zajló tárgyalások tekintetében. A Pénzügyi és Gazdasági Minisztérium sem megerősíteni sem cáfolni nem tudta, hogy voltak-e további találkozók, és azt állította, hogy az ülések feljegyzéseit nem mindig őrizték meg. A Pénzügyi Felügyeleti Bizottság viszont úgy nyilatkozott, hogy nem került sor több találkozóra, ám informális telefonhívások révén folyamatos tájékoztatást kapott a fejleményekről. A rendelkezésre álló bizonyítékokból azonban arra lehet következtetni, hogy a koreai kormány – nem feledve az Európai Közösségek és az Egyesült Államok korábbi vizsgálatait a Hynixszel való kapcsolatáról – úgy rendelkezett, hogy a Hynixre vonatkozó minden kommunikáció szóban történjék a visszakövethetőség elkerülése érdekében [1]. A Pénzügyi Felügyeleti Bizottság azt mondta, hogy nincs hatalma minden egyes vállalat szerkezetátalakítási erőfeszítéseibe beleavatkozni, de részben figyelemmel kíséri a folyamatot, például amikor úgy véli, hogy esetleges sokk érheti a piacot. Az ilyen monitoringot „munkaszintű", közvetlenül a tényleges munkát végző személyekkel folytatott kapcsolatok segítségével végzi, ám ezekről nincsenek feljegyzések. Jóllehet a Pénzügyi Felügyeleti Bizottság bevallotta, hogy a Hynixet azért alakítják át, mert nagyon nagy, azonban hangsúlyozta, hogy a szerkezetátalakítás hogyanját és mikéntjét kizárólag a hitelezők szabják meg. A Hynix hitelező bankjai megerősítették, hogy a Pénzügyi Felügyeleti Bizottság telefonhívások és információkérések segítségével gondosan figyelemmel kísérte a szerkezetátalakítást.

(26) A koreai kormány a 2002. áprilisi találkozókon közölte hivatalos álláspontját a Hynix hitelezőivel: a sokk elhárítása érdekében a Hynixot vagy el kell adni, vagy meg kell menteni. Jóllehet a koreai kormány hangsúlyozta, hogy a felszámolásról szóló döntés mérlegelése a hitelezőkre volt bízva, azonban ezt a kijelentését meghazudtolják a koreai piacokban való bizalom helyreállítása érdekében a Hynix megmentésének (vagyis átalakításának vagy eladásának) fontosságáról szóló nyilatkozatai. A koreai kormány azon meggyőződését, hogy a Hynix túl nagy ahhoz, hogy tönkremenjen, alátámasztja az egyik hitelező bank közleménye, amely szerint a Hynix olyan nagy cég, annyi embert foglalkoztat, és annyi szerződése van, hogy „elképzelhetjük, mi történne, ha csődbe menne vagy fizetésképtelenné válna". Ezenkívül a Hynix egyik külső tanácsadója is azt írta a kötelezettségvállalási levelében, hogy szívesen segít „…azokban az erőfeszítésekben, amelyekkel a Hynixnak olyan realisztikus és megvalósítható megoldást lehet találni, amely *minimalizálja a társadalmi károkat* …" (kiemelés a szerzőtől). Egyértelmű tehát, hogy a Hynix felszámolása nem merült fel lehetőségként.

[1] Kangwon Lee, a Korea Exchange Bank vezérigazgatója „I will not tell" (nem fogom elmondani), Maeil Business Newspaper, 2002. augusztus 23.

VI. **A koreai kormány kapcsolatai a Hynix hitelező bankjaival**

(27) A koreai kormány fő részvényes a Hynix hitelező bankjainak jó részében. A bankok, a Hynix és a koreai kormány által nyújtott információk azt mutatják, hogy a koreai kormánynak a hitelezői tanács szavazati jogainak 75 %-át birtokló ban kokban/pénzintézetekben legalább jelentős (>20 %) részesedése van. Emlékeztetni kell rá, hogy a hitelezői tanács döntéseihez szükséges szavazati arány 75 %, ezért nem vonható kétségbe a koreai kormány részvétele a hitelezői tanács döntéseiben.

(28) Akárcsak az eredeti vizsgálatban, a Korea Development Bank és a National Agricultural Cooperative Federation (mezőgazdasági szövetkezetek országos szövetsége) teljes mértékben a kormány tulajdonában álló társaságok, és így az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdése értelmében állami szervnek minősülnek.

(29) Nincs olyan rendelkezésre álló bizonyíték, amely azt sugallná, hogy a Woori Bank tekintetében a helyzet megváltozott volna ahhoz képest, amit az ideiglenes vámot kivető rendelet (80)–(82) preambulumbekezdése ír le. Továbbá amint azt az ideiglenes vámot kivető rendelet is megállapítja, a Chohung Bank – a Shinhan Bankkal történt 2006. április 1-jei egyesülését követően Shinhan Bank – aláírt egy egyetértési nyilatkozatot a Korean Deposit Insurance Corporationnel (koreai betétbiztosítási vállalat, KDIC), ami döntő befolyást biztosít a Chohung Bank döntéshozatalában a KDIC-nek, amely állami szerv.

(30) A 408. miniszterelnöki rendelet további bizonyíték arra, hogy a koreai kormánynak van jogi hatásköre arra, hogy politikai okokból beavatkozzék a pénzügyi ágazatba. A koreai kormány a rendeletet annak bizonyítékaként idézi, hogy hivatalosan kijelentette, nem fog beavatkozni a bankok és pénzintézetek tevékenységébe. A 408. miniszterelnöki rendelet 5. cikkének (1) bekezdése azonban kiköti, hogy „amennyiben egy pénzügyi felügyeleti szerv a pénzpiac stabilizációjához valamely pénzintézet együttműködését vagy támogatását kéri …, ezt egy dokumentumban vagy egy ülésen kell megtennie.” Ezért aztán a rendelet nem hogy nem zárja ki eleve a kormány beavatkozását a pénzintézetek tevékenységébe, hanem kifejezetten meghatározza az ilyen közbelépések módját.

(31) A Hynix állítása szerint a Korea Exchange Bankot nem a koreai kormány ellenőrzi, és a koreai kormány beavatkozásától való függetlenséget bizonyítandó bemutatta a Commerzbank részesedését. Benyújtott ezenkívül néhány olyan dokumentumot is, amelyek bizonyos kérdésekben – köztük a kockázatkezelésben – a Commerzbank vétójogára vonatkoztak. A Korea Exchange Bank ellenben nem tudta megerősíteni, hogy a Commerzbank – jóllehet küldött egy embert, hogy tagja legyen a hitelező csapatnak – valójában gyakorol-e bármilyen ellenőrzést a hitelezési döntések fölött, és tulajdonképpen kijelentette, hogy nem volt tudatában ezeknek a vétójogoknak. Ezenkívül az a nemrégiben elvégzett vizsgálat, amely arra irányult, hogy a koreai kormány 2003-ban hogyan vett részt a Lone Starnak a Korea Exchange Bankban való részvényszerzésében, szintén azt mutatja, hogy a Korea Exchange Bankot a koreai kormány tartja ellenőrzése alatt. Ezért vélhetően nincs ok eltérni az eredeti vizsgálat azon következtetéseitől, amelyek a koreai kormánynak a Korea Exchange Bank döntéseire gyakorolt befolyására vonatkoznak.

(32) Újabb példa a koreai kormánynak a Hynix hitelező bankjainak tevékenységébe történő beavatkozására, hogy a Hynix hitelezői tanácsának irányítóbizottsága egy korábbi ipari és kereskedelmi minisztert nevezett ki a hitelezői tanács szerkezetátalakítási bizottságának élére, aki aztán néhány hónappal később újból miniszter lett.

(33) A Kookmin Bank és a Woori Bank 2002-ben szintén jelezték az értékpapír- és tőzsdefelügyeletnek küldött tájékoztatóikban, hogy a koreai kormány beavatkozása politikai alapú döntések meghozatalát eredményezheti esetükben. A Hynix bizonyítékot nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a kérdéses megszövegezés nem kifejezetten a Hynixre vonatkozik, és így nem szabad úgy venni, mintha azt sugallná, hogy a koreai kormány ellenőrzést gyakorol a koreai bankszektor fölött. A Hynix által benyújtott bizonyíték azonban nem vitatja a tájékoztató többi részét, például az arra figyelmeztetőt, hogy a koreai kormány részesedése „azt okozhatja, hogy [hitelezőink] érdekeivel ellentétes intézkedéseket kell hoznunk vagy irányvonalbeli célkitűzéseket kell követnünk”.

(34) A Bizottság betekintést kért a hitelező intézményeknek a szerkezetátalakítási tervet jóváhagyó döntésére vonatkozó dokumentációba. Ezek a bizalmas dokumentumok azt mutatják, hogy ugyan a szerkezetátalakításban való részvételről szóló döntés során a hitelezők végigmentek rendes belső eljárásaikon, azonban nem azzal a hitelminősítéssel összhangban cselekedtek, amelyet a kérdéses időszakban a Hynixnek adtak. Bár az összes hitelező a Standard & Poor's „Selective Default” (SD) kategóriájának megfelelő minősítést adott a Hynixnek, mindazonáltal jóváhagyták a szerkezetátalakítási tervet. A szerkezetátalakítás jóváhagyásakor például az egyik bank Hynixnek adott hitelminősítése azt mutatta, hogy a vállalat rendkívül sérülékeny, és nagyon alacsony annak a valószínűsége, hogy az üzletmenet helyreáll. Egy másik érintett bank hitelminősítése azt jelezte, hogy rendkívül magas a nem teljesítés valószínűsége, és a jövőben sem lesz lehetőség a behajtásra. A bankok azonban mindezeken túlléptek, és jóváhagyták a szerkezetátalakítási javaslatot, jóllehet a bizonyítékok azt mutatták, hogy ez nem egyeztethető össze a piacorientált megközelítéssel, és ugyanezt mutatta a Deutsche Bank-jelentés is.

(35) Ezt mutatja az is, ahogyan a hitelezők az átütemezett adósságot és az adósság-részvény csereügyletben szerzett részvényeket kezelték: a Hynix adósságának 80–90 %-át – sőt, egy esetben 100 %-át – leírták veszteségként, a részvényeket pedig a hitelezők által fizetett ár 20 %-án könyvelték el.

(36) A vállalat állítása szerint az ezt követő események azt mutatják, hogy a hitelezők helyes döntést hoztak: A Hynix 2005 óta nyereséges, a hitelezők pedig a vállalatban szerzett részesedésüket jelentős nyereséggel adták el. Először is azonban ez visszamenőleges elemzés, ami egyáltalán nem igazolja azt a következtetést, hogy akkor, amikor a hitelezők jóváhagyták a szerkezetátalakítási tervet, az összhangban állt volna a piacorientált megközelítéssel. Ráadásul a Hynix túlélése az általa kapott óriási támogatásoknak köszönhető. Nem lehet úgy érvelni, hogy mivel a Hynix túlélte az időszakot, a támogatások nem is voltak támogatások, ha a túlélés kizárólag e támogatások miatt következhetett be. Végül a hitelezőket 2002 végén jellemző helyzet azzal magyarázható, hogy részt vettek a – támogatásnak minősülő – szerkezetátalakításban. Ezért aztán nem érvelhetnek azzal, hogy olyan magánhitelezőkhöz kellene őket hasonlítani, akik egy meghatározott időpontban a helyzetükhöz vezető valamennyi lépést teljes egészében saját akaratukból tették meg. A Hynix érve így nem befolyásolja azt a következtetést, hogy a hitelezők nem piacorientált megközelítés szerint cselekedtek.

VII. **A pénzügyi hozzájárulásra vonatkozó következtetés**

(37) Rendelkezésre álló bizonyíték van a koreai kormány Hynixra vonatkozó politikájára és arra, hogy belefolyt a Hynix hitelezőinek döntéshozatali folyamatába, valamint bizonyíték van a Hynix katasztrofális helyzetére és arra, hogy a piac nem volt hajlandó tőkét nyújtani neki, ellenben nincs bizonyíték arra, hogy a meglévő hitelezők a – támogatásokkal nem torzított – piaci viszonyítási pont szerint cselekedtek volna. Ebből az következik, hogy a koreai kormány megbízta és utasította a Hynix hitelezőit, hogy a (19) preambulumbekezdésben leírt szerkezetátalakítás jóváhagyásával mentsék meg a Hynixot. Az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerint ez pénzügyi hozzájárulásnak minősül.

(38) A Hynix azt állította, hogy a koreai kormánynak semmi köze az új szerkezetátalakításhoz, amelyet a hitelezők terveztek meg a külső tanácsadók segítségével. Állítása szerint továbbá a rendelkezésre álló bizonyítékok csak annyit mondanak, hogy a koreai kormány aggódott a Hynix jövőjéért, viszont nem alkalmasak annak alátámasztására, hogy kimutatható kapcsolat lett volna a koreai kormány és a bankok cselekedetei között. A koreai kormány részesedése ugyan nem döntő bizonyíték az utasításra vagy a megbízásra, azt azonban megfelelő erősséggel támasztja alá, hogy a kormány képes befolyásolni a bankok döntéshozatali folyamatát. Akárcsak az eredeti vizsgálatban, a rendelkezésre álló bizonyíték azt mutatja, hogy a koreai kormány – fő részvényesként – igazgatókat tud kinevezni, és így a testület ülésein képes befolyásolni a szavazások eredményét. Ezenkívül a különböző rendelkezésre álló újságcikkek és jelentések egyértelműen azt mutatják, hogy a koreai kormány nem engedné, hogy a Hynixot bezárják. Ezt az is alátámasztja, hogy az egyik teljesen kormánytulajdonban lévő koreai bank megszerezte a Hynix adósságát a többi hitelezőtől, hogy így könnyítsen a Hynix megmentésével megbízott bankok pénzügyi terhén. Nem vitás, hogy az új szerkezetátalakítási tervet a Hynix külső tanácsadói tervezték meg a hitelezőkkel egyetértésben. A rendelkezésre álló bizonyítékok azonban azt mutatják, hogy a Hynix hitelezőit a koreai kormány bízta meg és utasította, hogy alakítsák át a Hynixot és ne hagyják tönkremenni.

(39) A bankok magatartása szintén egyértelműen mutatja, hogy nem a rendes kereskedelmi megfontolásokkal összhangban cselekedtek. Egyik bank sem minősítette a Hynixot befektetésre érdemes vállalatnak. Valójában a hitelezői által a Hynixnak adott összes minősítés azt mutatja, hogy jelentős kockázatnak vélték, és kételkedtek abban, hogy képes lesz-e túlélni. A vállalat állítása szerint a hitelezők viselkedését egy „tényleges hitelező" nézőpontjából kellene megvizsgálni. Ebben az esetben azonban – amint az a fenti (36) és az alábbi (41)–(44) preambulumbekezdésben részletesebben is ki van fejtve –, ahol alig egy évvel korábban hatalmas és hasonló támogatásokat ítéltek oda, a hitelezők kereskedelmi ésszerűségére tekintettel alkalmazandó helyes próba a magánbefektetői próba. Ezért fel sem kell tenni azt a kérdést, hogy egy tényleges hitelező hasonló módon viselkedett volna-e, mint a Hynix hitelezői.

VIII. **Előny**

(40) A Hynixnak juttatott előny tekintetében a Korea Exchange Bank, a Woori Bank, a Shinhan Bank, a Korea Development Bank és a National Agricultural Cooperative Federation mind úgy érvelt, hogy azért vettek részt az új szerkezetátalakításban, mert azt akarták, hogy a Hynix a korábban neki juttatott kölcsönökből a lehető legtöbbet vissza is fizesse. Úgy ítélték meg, hogy a Hynix értéke folyamatosan működő konszernként nagyobb, mint közvetlen felszámolási értéke. Mindazonáltal ez az összehasonlítás – bármennyire hasznos is az előny meglétének elemzéséhez használt normaként – a jelenlegi esetben semmiképpen sem alkalmazható a fenti (36) és az alábbi (41)–(44) preambulumbekezdésben kifejtett okok miatt. Ezen túlmentően az a tény, hogy a súlyos mértékben kitett hitelezők számára mindez esetlegesen előnyt jelenthetett, még nem bizonyítja, hogy a Hynix nem részesült előnyben.

(41) A Hynix szerint az új szerkezetátalakítás piacalapú volt, hiszen külső tanácsadók – például a Deutsche Bank és a Deloitte – tervezték meg megfelelő alapossággal több hónap alatt, és a Deutsche Bank-jelentésre épült, amely azt a cselekvéssort javasolta, amely végül megvalósult. A Deutsche Bank-jelentés azonban a Hynix hitelezőinek szólt. Célja az volt, hogy maximalizálja az adósság behajtását, miközben megmenti a vállalatot a tönkremeneteltől. A Hynix érvei szerint a magánbefektetői próba helyett a magánhitelezői próbát kellene alkalmazni, hogy meg lehessen bizonyosodni a vállalat számára az új szerkezetátalakítás nyújtotta előnyről. A hitelezők pozíciója olyan tényező, amelyet egy elemzésben figyelembe lehetne venni, azonban – amint ez a (36) sk. preambulumbekezdésben ki van fejtve – ebben az esetben ez nem játszhat szerepet.

(42) Általánosságban az a megfelelő norma, hogy egy piacorientált vagy nem piacorientált, Hynixnak valóságosan kitett vagy nem kitett befektető vajon úgy értékelte volna-e a Hynixba való befektetést, mint amely megvalósításra érdemes. A Deutsche Bank-jelentés nem ad megbízható választ a kérdésre, mert a tényleges hitelezőknek íródott, és így a javasolt befektetés alapjaként általánosságban a Hynix fennálló adósságából és tőkeszerkezetéből indul ki, így pedig gyakorlatilag nullára csökkenti egy feltételezett külső befektetés lehetőségét ugyanilyen feltételek mellett. A Deutsche Bank-jelentés nem tartalmaz bizonyítékot arra, hogy külső befektetők egyáltalán érdeklődtek volna-e aziránt, hogy pénzt fektessenek a Hynixba. A Deutsche Bank magánbefektetőknek adott tanácsa valójában az volt, hogy ne fektessenek a Hynixba, amit az is mutat, hogy kutatási részlege nem követte nyomon a Hynix részvényeit.

(43) A Hynix pénzügyi helyzete az új szerkezetátalakítás idején mindenesetre katasztrofális volt, mint erről a fenti (14) preambulumbekezdés is megemlékezik, és egyértelmű volt, hogy a Hynix nincs olyan helyzetben, hogy kötelezettségeit teljesíteni tudná. Ennélfogva a piacról semmilyen finanszírozást sem lehetett várni, amint az a fenti (14) és (15) preambulumbekezdésben idézett pénzügyi tanácsadók kijelentéseiből egyértelműen kitűnik. Miközben a Deutsche Bank-jelentés ahhoz mutat utat a Hynix hitelezőinek, hogy veszteségeiket minimalizálhassák, nem utal arra, miért folytatta volna a piac a – részlegesen nem teljesítő, vagyis SD hitelminősítésű – Hynix számára a kölcsönnyújtást vagy a cégbe való befektetést. Ezért a Hynix pozíciójára és a piaci helyzetre vonatkozó további rendelkezésre álló adatok megerősítik, hogy a Deutsche Bank-jelentés nem ad megbízható választ arra a kérdésre, hogy egy piacorientált vagy nem piacorientált befektető úgy értékelte volna-e a javasolt Hynixbe történő befektetést, mint amelyet érdemes megvalósítani.

(44) Ezen túlmenően – félretéve azt a kérdést, hogy 2002-ben az akkori helyzetben milyen cselekvési pálya állt nyitva a felek előtt – továbbra is fennáll, hogy a Hynixot a koreai kormány által vagy nevében 2001-ben meghozott, gazdaságilag ésszerűtlen beruházási és kölcsönzési döntések taszították az adott helyzetbe, amelyeknek hatása 2002-ben és később is érződött. Az új szerkezetátalakítás kifejezett célja a Hynix refinanszírozása volt, és ez nem választható el a 2001-es kezdeti tőkeinjekciótól. A kettő elválaszthatatlan módon össze van kötve. Más szóval kizárólag a korábbi szerkezetátalakítás ésszerűtlen jellege és ezt követő kudarca miatt vált szükségessé a meglévő hitelezők kitettségének átütemezése a 2002-es intézkedésekkel. Ezért a Deutsche Bank-jelentésben javasolt megoldás kizárólag a 2001-es intézkedések következtében válhatott lehetségessé. Lehetetlen egy bizonyos cselekvési pályát piaci viszonyítási pontként kezelni, ha ez a cselekvési pálya már önmagában is egy korábbi ésszerűtlen kormányzati befektetési döntés folytatása. A Deutsche Bank-jelentés ezért sem ad megbízható választ arra a kérdésre, hogy egy piacorientált vagy nem piacorientált befektető úgy értékelte volna-e a Hynixba történő befektetést, mint amelyet érdemes megvalósítani.

(45) Ezért úgy tekinthető, hogy az új szerkezetátalakítás az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében előnyt jelentett a vállalat számára.

IX. **Egyedi jelleg**

(46) Mivel az új szerkezetátalakításra vonatkozó intézkedésekre kizárólag a Hynix esetében került sor, ezért az adósságátütemezés, a kamat kölcsöntőkésítése és az adósság-részvény swapügylet egyedinek minősül az alaprendelet 3. cikkének értelmében.

X. **Az előny összegének kiszámítása**

i. *Az előnyszerzés időpontja*

(47) Az alaprendelet 5. cikke szerint a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek nyújtott azon előny alapján kell kiszámítani, amelyet a támogatás vizsgálati időszaka alatt állapítottak meg. Amikor 2002. december 30-án meghozták a szerkezetátalakításról szóló döntést, a részvényre cserélendő összegnek megfelelő adósság összegét levonták a kölcsönökből, és tőkekiigazításként könyvelték el (lásd a Hynix 2002-es pénzügyi beszámolójához írt 14. jegyzetet). Ehhez hasonlóan ugyanezen a napon mentesítették a Hynixot az erre az adósságra vonatkozó kamatfizetési kötelezettségétől is.

(48) A közösségi ipar érvelése szerint a Hynixnak 2003. április 13-ától származott előnye az új szerkezetátalakításból, amikor is a részvényeket ténylegesen is kibocsátották a hitelezők számára. Másrészt viszont a vállalat úgy érvelt, hogy az előny tényleges dátuma valójában 2002 decembere, hiszen ekkor hozták meg a hitelezők a szerkezetátalakításra vonatkozó döntést, és adóssága tekintetében ekkor mentesítették a Hynixot kötelezettségei alól.

(49) Mivel a DRAM-okkal foglalkozó WTO Vitarendezési Testület kijelentette, hogy a támogatást a kedvezményezett szemszögéből kell nézni, a vállalatnak pedig az új szerkezetátalakításról szóló döntés időpontjától adósságaiból nem volt kötelezettsége a hitelezői felé, ezért úgy tekinthető, hogy a Hynix ténylegesen 2002. december 30-tól jutott előnyhöz.

ii. *A számítás alapja*

Adósságátütemezés, valamint a kamatláb és a fizetési feltételek változásai

(50) Az eredeti vizsgálatban alkalmazott módszertannal összhangban az előny kiszámításakor az adósság-átütemezés kölcsönnek számít. Ebben az összefüggésben a kölcsöntőkésített kamat is kölcsönnek számít. Az eredeti vizsgálatban kölcsön kölcsöntőke-összegének a tárgyi eszközök ötéves értékcsökkenésére elosztott névértéke minősült a támogatásnak. Minden így leosztott éves összeget megnöveltek a rendes koreai kereskedelmi

kamatlábbal (7 %). A WTO Vitarendezési Testületének (*EC-Korea DRAMs Panel*) kritikája szerint ez a „támogatásmódszertan" nem tükrözi azt a tényt, hogy a támogatással ellentétben a kölcsönt vissza kell fizetni, és „így magától értetődően kevésbé kedvező egy vállalatnak ha kölcsönt kap, mintha támogatást kapna" [1]. A testület úgy vélte, hogy a Közösségnek számítását a rendes befektetői gyakorlatokat tükröző viszonyítási pontokra kellene alapoznia.

(51) Az eredeti vizsgálatban alkalmazott támogatási módszertan kapcsán a WTO testülete által tett észrevételeket követően az tűnt megfelelőnek, hogy ebben a felülvizsgálatban olyan kölcsönalapú viszonyítási pont legyen alkalmazva, amelyhez képest kiszámítható az előny.

(52) A Hynix pénzügyi helyzete az új szerkezetátalakítás idején katasztrofális volt, mint ezt a fenti (14) és (15) preambulumbekezdés is leírja, és egyértelmű volt, hogy a Hynix nincs olyan helyzetben, hogy kötelezettségeit teljesíteni tudná, így a piacról sem lehetett finanszírozást várni. Az új szerkezetátalakítás idején a Hynixnek nem nyújtottak kereskedelmi szempontból összehasonlítható kölcsönt, és olyan ehhez hasonló kereskedelmi kölcsön költségeiről és feltételeiről sem állt rendelkezésre ellenőrizhető bizonyíték, amelyet a Hynix vagy egy hozzá hasonló helyzetben lévő cég kapott volna az adott időben. Az a tény, hogy az új szerkezetátalakításban magánvállalatok is részt vettek, nem nyújt megbízható viszonyítási pontot. A részt vevő cégek kicsik voltak, és a koreai kormány által vezéreltekhez képest jelentéktelen adóssággal tartozott nekik a Hynix. Továbbá a WTO testületének a japán DRAM-ok esetében tett megállapításaival összhangban, amely ugyanazokat a tényeket mérlegelte, mint a jelenlegi vizsgálat, az a döntéshozatali folyamatba való egyidejű kormányzati beavatkozás az új szerkezetátalakítás tekintetében torzítja a piacot, és így magánkézben lévő, nem irányított vállalkozások nem tekinthetők megbízható viszonyítási pontnak [2].

(53) A Bizottság ezért létrehozott egy helyettesítő viszonyítási pontot, amely a kockázati prémiummal megnövelt kereskedelmi kamaton alapul, amely a hasonló kockázattal rendelkező vállalatok nemfizetési valószínűségének arányait is tükrözi. Ez a viszonyítási pont figyelembe veszi a kölcsön futamidejét, az egy hitelképes vállalat által fizetendő, viszonyítási alapnak tekinthető kamatlábat, továbbá egy nem hitelképes és egy hitelképes vállalat meghatározott időszakon belüli nemfizetésének valószínűségét.

(54) A Bizottság az alábbi képletet használta a megfelelő nem hitelképes viszonyítási kamatláb kiszámításához:

$$i_b = [(1 - q_n)(1 + i_f)^{n/(1-p_n)}]^{(1/n)} - 1$$

Ahol:

n = a kölcsön futamideje

i_b = viszonyítási kamatláb egy nem hitelképes kölcsönfelvevő esetében

i_f = hosszú távú kamatláb, amelyet egy hitelképes vállalat fizetne

p_n = egy nem hitelképes vállalat nemfizetésének valószínűsége „n" éven belül

q_n = egy hitelképes vállalat nemfizetésének valószínűsége „n" éven belül

(55) A számítás céljából a Bizottság a hitelképes vállalatok esetében a KRW-ra szóló hitelek kamatlábaként a Bank of Korea – befektetési besorolású vállalati kötvényekre vonatkozó – 2003. évi átlagkamatlábát vette figyelembe, ami 10,43 % volt. A hitelképes és nem hitelképes vállalatok vonatkozásában a nemfizetési valószínűség aránya a kérdéses intézkedések időtartamára a Moody's Investor Servicestől származik. A nem hitelképes vállalatok esetében 2003-ban a három évre megállapított nemfizetési valószínűség aránya (az átütemezés lejárata) 54,86 % volt, míg a hitelképes vállalatok esetében a 2003-ban a három évre megállapított nemfizetési valószínűség aránya 0,33 % volt. Ez 43,8 %-os összkamatlábat eredményezett. Ezzel ellentétben a Hynix által az átütemezett adósságra fizetendő kamatláb 3,5 % volt, ami 40,3 %-os kamatlábkülönbözetet jelent, és 23,7 %-os kiegyenlítő vámot eredményez.

Adósság-részvény swapügylet

(56) Amint azt a fenti (21) preambulumbekezdés is leírja, a hitelezői tanács 2002. december 30-án az adósság-részvény csereüzletben – az egy hónapos piaci átlagár alapján – 435 KRW-os csereárral számolt. A vállalat szerint ez kereskedelmileg érvényes módszere volt a részvényár-megállapításnak, és a piaci valóságot tükrözte. A valóságban az ár egy plafont tükrözött. Ha a részvényár 2002. december 30. és a részvények tényleges kibocsátása között emelkedett volna, akkor az ár ennek megfelelően módosult volna. Az új szerkezetátalakításra vonatkozó döntés napján a valódi ár 280 KRW volt. Amikor az adósságot a tőkeleszállítást követően végül valóban részvényre váltották 9 135 KRW (vagyis 435 × 21 KRW) részvényáron, akkor a részvények valódi ára 3 500 KRW volt. Ha figyelmen kívül hagyjuk a tőkeleírás hatását, akkor a kibocsátott részvényekkel jóval névérték alatt, 167 KRW áron kereskedtek. A hitelezői tanács kétségkívül körültekintően járt el azzal kapcsolatban, milyen módszerrel határozza meg a csereárat. Azonban – nem vitatva a gondosságot – a csereár nem rögzített ár volt, hanem annak garanciája, hogy a vállalat részvényeiért megkap egy minimális összeget, és így nem tekinthető olyan árnak, amely megfelel a kereskedelmi valóságnak, különösen ha figyelembe vesszük a csereár meghatározásának idején tapasztalható tényleges árat, és a hitelezői tanács ülései közötti egészen a swapügylet 2003. április időpontjáig – nem meglepő módon – csökkenő tendenciát.

[1] *EC-Korea DRAMs Panel Report, 7.212. pont.*
[2] *Japan – Korea DRAMs WT/DS336/R Panel Report 7.283–7.298. pont.*

(57) A Hynix által az adósság-részvény swapügyletből nyert előny kiszámításához a részvények kibocsátásának Hynixnál felmerülő költségeit kell figyelembe venni. A Bizottság megjegyezte, hogy a kedvezményezett szempontjából a swapügylet kapcsán felmerülő esetleges költségek vizsgálata céljából azokat a kötelezettségeket kellett volna figyelembe venni, amelyeket a vállalat számára az új részvények kibocsátása jelent. A Bizottság ezzel kapcsolatban megjegyezte, hogy a törzsrészvénytőkeinjekciók általánosságban nem rónak külön kötelezettségeket a vállalatra, mivel egyrészt nincs megállapítva olyan fix megtérülési ráta, melyet a vállalatnak el kell érnie, másrészt nincsenek teljesítendő kifizetések. A vállalatnak azonban elvileg legalábbis kötelessége felosztani a nyereséget vagy annak egy részét részvényesei között; a részvénymegtérülés valamennyire jelezheti azt a megtérülési szintet, amelyet a vállalat részvényesei számára várhatóan biztosít, illetve felhasználható a Hynix-előny mértékének kiszámításához is. Ugyanakkor a Hynix részvénymegtérülése 2003-ban negatív volt, mint az a vállalat adott évi pénzügyi beszámolója alapján kiszámítható. Ezért a Hynix adósság-részvény swapügylet időpontjában tapasztalható helyzetének objektív értékelése alapján ésszerűtlen lenne feltételezni, hogy a Hynix képes lett volna az adott évben részvényesei között bármiféle nyereséget kiosztani. Ennélfogva ha a részvénymegtérülést vesszük is viszonyítási pontnak, továbbra is azt a következtetést kell levonni, hogy az adósság-részvény swapügylet teljes összege kiegyenlíthető támogatás.

(58) A Bizottság azt is megvizsgálta, keletkeztek-e a Hynixnek költségei abból adódóan, hogy a swapügylet eredményeképpen tulajdonosi részvényekről kellett lemondania, illetve hogy esetlegesen felhígultak-e a részvényárak az új részvények kibocsátása miatt. A meglévő bizonyítékokat áttekintve a Bizottság nem gondolja, hogy a Hynixnek a teljes adósság-részvény swapügyletből származó nettó előnye csökkent az új részvények kibocsátása miatt. Ezzel összefüggésben a Bizottság úgy véli, elengedhetetlenül fontos felismerni, milyen hatást gyakorolt az adósság-részvény swapügylet a Hynix pénzügyi helyzetére.

(59) Küszöbértékről lévén szó, fontos felismerni, hogy nem közvetlen részvényinfúzió történt. A Hynix számára az előnyt alapvetően az jelentette, hogy a swapügylet eredményeként adósságának jelentős része – 1 861,5 milliárd KRW – megszűnt. Ez felmentette a Hynixot a kölcsön összegének visszafizetése és a kamatok megfizetése alól. Ehelyett a tetemes adósságot felváltották a hitelező bankok részére kibocsátott részvények. A Hynix számára mindazonáltal nem járt számszerűsíthető költséggel az új részvények kibocsátása. Bár a kibocsátás miatt a meglévő részvények értéke felhígult, ez egyáltalán semmilyen hatást sem gyakorolt a Hynix mérlegére. Nem eredményezett készpénzkiadást (az új részvények kibocsátásához kapcsolódó kiadásoktól eltekintve), és nem kötelezte a Hynixot jövőbeli készpénzfizetésre, ahogy ez adósságpapírokkal egyébként lett volna.

(60) A vállalat szerint a részvények piaci értékét le kell vonni a megállapított előnyből, és ehhez a kiegyenlítő vámokkal kapcsolatos vizsgálatokban a támogatás kiszámításához adott bizottsági iránymutatást idézte, amely az E. szakasz f) pontjának iii. alpontjában úgy rendelkezik, hogy „amennyiben a kormány részvényeket vásárol egy vállalatban és ezekért a piaci ár fölött fizet (*figyelembe véve minden olyan körülményt, amely egy magánbefektetőt befolyásolhatott*), a támogatás összege a két ár különbsége" (kiemelés a szerzőtől). Az érintett időszakban azonban magánbefektető egyáltalán nem vett volna Hynix-részvényt. A rendelkezésre álló bizonyítékok valójában azt mutatják, hogy a Hynix részvényeivel olyan alacsony szinten kereskedtek, hogy fel kellett volna függeszteni őket, hacsak nincs a koreai tőzsdeszabályzatban (Korean Listing Regulations) egy kivétel, amely et szemlátomást kizárólag a Hynix kedvéért alkottak meg. Továbbá az a tény, hogy a részvényekhez piaci értéket rendeltek, nincs hatással a vállalatra, amelynek nem kell ezért fizetnie. Ez csupán akkor lenne releváns megfontolás, ha az adósság-részvény csereügyletben lett volna egy olyan elem is, amely arra kötelezte volna a Hynixot, hogy részvény-visszavásárlásba fogjon.

(61) Mindezen megfontolások figyelembevételével és mivel a Hynix nem jelentette be, hogy a részvénykibocsátás kapcsán költségei merültek volna fel, tekinthető úgy, hogy az adósság-részvény swapügyletből származó előny mérésére megfelelő módszer a swap teljes összegének figyelembevétele.

iii. *Az előny végleges kiszámítása*

(62) Mint ezt a fenti (61) preambulumbekezdés kifejti, úgy vették, hogy a Hynixnak az adósság-részvény csereügyletből az ügylet teljes összege előnyére vált. Ez a támogatás nagy, meg nem ismétlődő előnyt jelent, mivel – amint ez fentebb le van írva – megfelelőnek tűnt az 5 éves időszakra szóló elosztási módszer alkalmazása. Az így elosztott támogatás összege a Hynix 2005-ös összeladásának százalékában került kifejezésre. Kamatostul – a felülvizsgálati időszakban Koreában alkalmazott átlagos kereskedelmi kamatlábak felhasználásával – a kiegyenlíthető támogatás 6,8 %. Mivel azonban az adósság-részvény swapügylet egyszeri, meg nem ismétlődő, adott időre elosztott támogatás, és mivel ez az elosztási időszak vélhetően az előny tényleges megkapásának idején kezdődött, így 2007. december 31-én lejártnak tekinthető.

(63) Amint ez a fenti (50) preambulumbekezdésben is említésre került, az adósságátütemezés és a kölcsöntőkésített kamat kölcsönnek minősült, és ismétlődő támogatásnak tekintendő. Érvelése szerint a vállalat visszafizette a 2002. decemberi szerkezetátalakításkor kapott támogatást, amikor 2005 júliusában refinanszírozta az adósságát egy koreai és nem koreai bankokból álló konzorciumnak (lásd az alábbi (75) és (76) preambulumbekezdést). A Hynix azt állítja, hogy a támogatást megszüntette a refinanszírozás, amellyel új adósságokat vállalt annak

érdekében, hogy az új szerkezetátalakításkor szerzett adósságait kifizesse és kiszabaduljon a szerkezetátalakítás-támogatási törvény alól. A refinanszírozáskor 2005-ben a Hynix újra nyereséges volt, és a Korea Investors Services Inc. szerint BBB+ volt a hitelminősítése. Azzal, hogy a Hynix kereskedelmi feltételek szerint refinanszírozta saját adósságát, a támogatás ismétlődése – és így az előny is – megszűnt. Ennek eredményeként elmondható, hogy 2005. július 13-tól kezdve az adósságátütemezés és a kölcsöntőkésített kamat megszűnt előnyt jelenteni a Hynix számára.

XI. **További állítólagos támogatási programok**

A BOE-Hydis-eladás

(64) 2003 januárjában a Hynix körülbelül 380 millió USD-ért eladta folyadékkristályos (LCD) kijelzőkkel foglalkozó üzletágát (a Hydist) egy kínai vállalatnak, a Beijing Orient Electronics Technology Group Co. Limitednek (a továbbiakban: BOE). A vételárat nagymértékben a Hynix hitelezői – mégpedig a Korea Exchange Bank, a Korea Development Bank, a Woori Bank és a Hyundai Marine and Fire Insurance – által nyújtott hitelekből fedezték; ezek összesen 188 millió USD-t kölcsönöztek a tárgyi eszközöket megvásárló új vállalatnak, a BOE-Hydisnak.

(65) A közösségi ipar állítása szerint a koreai kormány bízta meg és utasította a koreai bankokat arra, hogy kedvezményes feltételekkel nyújtott finanszírozással tegyék lehetővé a BOE-nak a tárgyi eszközök megvásárlását, és így adjanak készpénzinjekciót az erre igencsak rászoruló Hynixnak.

(66) Jóllehet van rá némi bizonyíték, hogy a Korea Exchange Bank és a Hynix nyomást gyakorolt néhány másik kölcsönadóra, és hogy független hitelezőktől a BOE nem volt képes finanszírozást szerezni, azonban nincs bizonyíték arra, hogy a nyújtott finanszírozás valóban kiegyenlíthető támogatás lett volna. Nem elegendő annak megállapítása, hogy a koreai kormány megbízta és/vagy felszólította a koreai bankokat. Annak érdekében, hogy a közösségi gazdasági ágazat által leírt körülmények között kiegyenlíthető támogatást lehessen megállapítani, azt kell kimutatni, hogy a koreai kormány magát a BOE-t bízta meg és utasította arra, hogy szerezze meg a Hydist. A koreai bankok által nyújtott finanszírozási feltételek ugyan nagylelkűek voltak, a BOE azonban még így is felvállalt 188 millió USD adósságot, a felvásárlási ár maradékát pedig kifizette készpénzben; nincs bizonyíték arra, hogy a koreai kormány bízta volna meg vagy utasította volna a BOE-t. A finanszírozást mindenesetre a BOE-Hydis kapta, arra pedig nem mutattak be bizonyítékot, hogy az előny átszállt volna a Hynixra. Ezért a koreai bankok által a BOE-Hydisnak nyújtott 188 millió USD értékű kölcsönök nem tekinthetők úgy, mint amelyek az alaprendelet 2. cikke értelmében támogatásnak minősülnének.

A System IC-eladás

(67) Ahogy azt az új szerkezetátalakítás feltételei már előrevetítették, 2004 októberében a Hynix 954,3 milliárd KRW-ért eladta a System IC eszközeit egy konzorciumnak, amelyet a CVC Partners, egy a Citigroup Venture Capital által irányított magántőkebefektető-társaság vezetett. A felvásárlás finanszírozása a felvásárlási árból 481,3 milliárd KRW-t tett ki, és javarészt adósságtranszferből állt a Hynixtól a MagnaChip, a System IC megvásárlására alakult vállalat felé. A Hynix hitelezői a Hynixtól származó biztosítatlan adósságaikat 21 %-os diszkont kamatlábbal adták át a MagnaChipnek, biztosított adósságaikat pedig engedmény nélkül.

(68) A közösségi ipar azt állítja, hogy a diszkontált adósságtranszfer hozzáadódik a kiegyenlíthető adóssághoz. Azonban – mivel a MagnaChip 481,3 milliárd KRW adósságot vállalt, 481,3 milliárd KRW-t pedig kifizetett készpénzben – annak megállapításához, hogy a tranzakció pénzügyi hozzájárulással járt, először azt kellene bebizonyítani, hogy a MagnaChipet/CVC Partnerst megbízták vagy utasították; erre pedig nem lehet bizonyítékot találni. A hitelezők önkéntes alapon vettek részt a diszkontált adósságtranszferben. A BOE-Hydis-eladáshoz hasonlóan a finanszírozást egy harmadik személy kapta, nem pedig a Hynix, és így nincs bizonyíték arra, hogy az előny átszállt volna a Hynixra. Ezért a MagnaChip számára történő diszkontált adósságtranszfer nem tekinthető az alaprendelet 2. cikke értelmében támogatásnak.

Készpénzes kivásárlás

(69) A Hynix 2004 októberében a System IC eszközök eladásából származó bevételét egy – a hitelezői tanács által jóváhagyott – készpénzes kivásárlási terv végrehajtására használta fel, mely szerint a Hynix diszkontáltan „visszavásárolta" azokat az adósságait, amelyekkel hitelezőinek tartozott. Valójában a Hynix felajánlotta, hogy idő előtt – bár csökkentett mértékben – visszafizeti adósságát. 2004 decemberében egy második készpénzes kivásárlásra is sor került. A közösségi gazdasági ágazat szerint ezek a diszkontált készpénzes kivásárlások kiegyenlíthető támogatást jelentenek.

(70) Az októberi készpénzes kivásárlásban részt venni kívánó hitelezők beleegyeztek, hogy a Hynix a 70 %-át fizeti vissza annak a biztosítatlan adósságnak, amellyel nekik tartozik, és 96 %-át minden biztosított adósságnak. A decemberi készpénzes kivásárlásnál 21,84 %-ra csökkent a biztosítatlan adósság diszkont kamatlába.

(71) A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a készpénzes kivásárlásban való részvétel önkéntes volt. Ezenkívül nincs arra mutató bizonyíték, hogy a részt vevő hitelezők viselkedése kereskedelmileg ésszerűtlen lett volna, hiszen a biztosítatlan adósság diszkontálását ellentételezte a korai visszafizetés, vagyis a pénz időértéke. Ezért a készpénzes kivásárlások nem tekinthetők az alaprendelet 2. cikke értelmében támogatásnak.

Kedvezményes adózási elbánás

(72) A közösségi ipar állítása szerint a koreai kormány kedvezményes adózási elbánásban részesítette a Hynixot azzal, hogy nem követelte meg, hogy az új szerkezetátalakítás során az adósság-részvény swapügyletben szerzett nyereségét bevételnek ismerje el. Ugyan a Hynix veszteségei 2003-ban akkorák voltak, hogy még akkor sem kellett volna társasági adót fizetnie, ha bevételként ismeri el a swapügyletből származó nyereségét, a közösségi ipar szerint azonban a Hynix előnyben részesült, mert a nyereség el nem ismerésével nem csökkentette az adóköteles veszteségének átvitelét, amelyet így 2005-ben, amikor nyereségessé vált, fel tudott mutatni az adóköteles nyereségével szemben.

(73) Az állítólagos kedvezményes adózási elbánás egy törvénymódosítás elhalasztásából származik, amely előírná az önkéntes szerkezetátalakítást végző vállalatoknak – például a Hynixnak –, hogy adósság-részvény swapügyleteikből származó nyereségüket adóköteles bevételként ismerjék el. A közösségi ipar szerint a koreai kormány úgy kívánta módosítani a jogszabályt, hogy az 2003 márciusában hatályba lépjen, aminek következtében a Hynixnak az új szerkezetátalakítás során elvégzett adósság-részvény csereügyletéből származó nyeresége adóköteles bevétellé vált volna. A közösségi ipar azt állítja, hogy miután a koreai kormányhoz panasz érkezett legalább három olyan vállalattól – köztük a Hynixtól –, amelyet ez a törvénymódosítás közvetlenül érintene, az új rendelkezés hatálybalépését elhalasztotta 2004 januárjára. A Hynix állítása szerint az új rendelkezés hatálybalépési időpontjának eltolására akkor került sor, amikor a koreai kormány felismerte, hogy a szabályozás azonnali hatása ellentétes lenne a visszaható hatály tilalmának elvével és az adózási jogszabályok azon állandósult gyakorlatával, hogy az adózási év elején lépnek hatályba.

(74) A vizsgálat alapvető tényeinek és megállapításainak nyilvánosságra hozatalát követően benyújtott állításait és észrevételeit a közösségi gazdasági ágazat megismételte. Nem áll azonban rendelkezésre kielégítő bizonyíték a koreai kormány azon szándékáról, hogy biztosítani akarta volna, hogy a Hynix adósság-részvény csereügyletéből származó nyeresége ne adózzék, illetve arról, hogy az állítólag kedvezményes adózási elbánás az alaprendelet 3. cikke értelmében egyedi jellegű volt. Kétséges továbbá, hogy – nettó működési veszteségeinek mérete okán és amiatt, hogy ezek csak öt évig vihetők át – a Hynix részesült-e egyáltalán bármilyen előnyben ebből az adómentességből. A Hynix végül 2005-ben termelt profitot, veszteségei azonban akkorák voltak, hogy még ha az adósság-részvény swapügyletből származó nyeresége el is lett volna ismerve adóköteles bevételként, adóköteles veszteségeinek fennmaradó átvitele még mindig bőségesen elegendő lett volna ahhoz, hogy 2005-ös nyereségét felszívja, és így ebből a vizsgálati időszak alatt (vagy előtt) nem származott volna előnye. Ráadásul mivel az adósság-részvény csereügyletből származó bevétel „bruttó" módon lett kiegyenlítve (vagyis anélkül, hogy bármilyen esetleges adózási hatást figyelembe vettek volna), az ebből a kedvezményes adózási elbánásból származó minden előny figyelembe lett már véve, így ennek kiegyenlítése már kettős számítás lenne. Ezért a Hynix adósság-részvény swapügylete iránt a koreai kormány által tanúsított adózási elbánás nem tekinthető az alaprendelet 2. cikke értelmében támogatásnak.

A 2005. júliusi refinanszírozás

(75) A Hynix 2005 júliusában adósságából 1,2 ezer milliárd KRW-t refinanszírozott, és így korán kiszabadult a szerkezetátalakítás-támogatási törvény hatálya alól. A refinanszírozás a következőkből állt: 500 millió USD értékű határidős kölcsön, amelyet a New York-i Értéktőzsdén kibocsátott kötvényekből fedeztek, valamint egy 250 milliárd KRW és egy 550 millió USD értékű automatikusan megújítható hitelről szóló megállapodás koreai és külföldi bankok részvételével. A közösségi ipar állítása szerint a 2005. júliusi refinanszírozás további támogatást jelent, mivel ekkor a Hynix még súlyosan eladósodott vállalat volt, amelynek a piacon nem lehetett hitelt találni.

(76) 2005 júliusára a Hynix már sokkal egészségesebb vállalat volt, bár továbbra is alaposan el volt adósodva. Újra nyereséges lett, hitelminősítése pedig BBB+ volt. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a koreai bankok által nyújtott finanszírozás nem állt ellentétben a hitelminősítésével. A külföldi bankok részvételének mértéke pedig a Hynix azon állítását támasztja alá, hogy a refinanszírozásra kereskedelmi feltételek között került sor. Ezen kívül nincs bizonyíték arra, hogy a koreai bankokat a refinanszírozáshoz a Hynixnak nyújtott kölcsönökkel kapcsolatban megbízták vagy utasították volna. A 2005. júliusi refinanszírozás ezért nem minősül támogatásnak az alaprendelet 2. cikke szerint.

XII. **Az intézkedésekből levont következtetés**

(77) Az eredeti vizsgálatban kiegyenlített támogatásokból származó előny vélhetően 2001. január 1-jén indult, és egy ötéves időszakra osztották el, amely megfelel tárgyi eszközök félvezetőiparban általános értékcsökkenési időszakának.

(78) Az eredeti vizsgálatban kiszabott intézkedések egyszeri, meg nem ismétlődő, adott időre elosztott támogatásokra vonatkoztak, és mivel ez az elosztási időszak vélhetően az előny tényleges megkapásának idején kezdődött, így úgy tekinthető, hogy a végleges vámot kivető rendelettel kiszabott intézkedések 2006. január 1-jén lejártak. Mivel a 2002. decemberi adósság-átütemezés és a kölcsöntőkésített kamat 2005. július 13-án megszűnt előnyt jelenteni a Hynix számára, továbbá mivel a 2002. decemberi adósság-részvény swapügylet 2007. december 31-én lejárt, ezért az intézkedéseket 2007. december 31-ével hatályon kívül kell helyezni, az eljárást pedig le kell zárni.

(79) Következésképpen vissza kell fizetni vagy el kell engedni azokat a kiegyenlítő vámokat, amelyeket az 1480/2003/EK rendelet értelmében a Koreai Köztársaságból származó és 2007. december 31-től szabad forgalomba bocsátott DRAM (dinamikus véletlen hozzáférésű memória) néven ismert a fémoxid félvezető (MOS) folyamattechnológia változataival, köztük komplementer MOS (CMOS) technológiákkal előállított elektronikus integrált áramkörökre (függetlenül azok típusától, sűrűségétől, változatától, hozzáférési sebességétől, konfigurációjától, tokozásától vagy adattovábbító blokkjától stb.) befizettek vagy könyvelésbe vettek.

(80) A Hynix, a koreai kormány, a közösségi gazdasági ágazat és az összes többi érdekelt fél tájékoztatást kapott, és lehetősége volt észrevételei megtételére azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a hatályos intézkedések hatályon kívül helyezését és az eljárás befejezését kívánták javasolni. Megfelelő esetben ezekre az észrevételekre reagálnak is ennek a rendeletnek azok a szakaszai, amelyek a felmerülő kérdéskörrel foglalkoznak.

(81) A visszafizetést vagy az elengedést az alkalmazandó vámjogszabályoknak megfelelően a nemzeti vámhatóságoknál kell kérelmezni.

(82) Észrevételeiben a közösségi ipar azt állította, hogy az intézkedéseknek hatályban kellene maradniuk 2008. augusztusi lejáratukig – a végleges intézkedések kivetését követő öt évig – annak érdekében, hogy a kiegyenlítő támogatás ellentételezve legyen, és ehhez az alaprendelet 19. cikkét idézték. A 19. cikk azonban többek között annak lehetőségéről is rendelkezik, hogy az intézkedések hatályon kívül helyezhetők, amennyiben már nincs szükség támogatás kiegyenlítésére. Az alaprendelet 15. cikke, amely az intézkedések kivetésének alapját adja, megállapítja, hogy intézkedések kivethetők – és ennek analógiájára fenntarthatók – „kivéve akkor, ha a támogatást vagy a támogatásokat visszavonják, illetve bizonyítást nyer, hogy a támogatás nem juttatja előnyhöz az érintett exportőröket." Mivel a vizsgálat eredménye azt mutatja, hogy a Hynixnak adott támogatások megszűntek előnyt jelenteni, az intézkedések nem tarthatók hatályban, a közösségi gazdasági ágazat állítását pedig el kell utasítani,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1480/2003/EK rendelettel a Koreai Köztársaságból származó egyes, dinamikus véletlen hozzáférésű memória (DRAM) néven ismert, a fémoxid félvezető (MOS) gyártási technológia változatai, köztük komplementer MOS (CMOS) technológiák révén előállított elektronikus integrált áramkörökre – azok típusától, sűrűségétől, változatától, hozzáférési sebességétől, konfigurációjától, tokozásától vagy adattovábbító blokkjától stb. függetlenül – kivetett végleges kiegyenlítő vám 2007. december 31-ével hatályát veszti, az eljárás pedig befejeződik.

2. cikk

Az 1480/2003/EK rendelet 1. cikke szerint befizetett vagy könyvelésbe vett végleges kiegyenlítő vámokat 2007. december 31-től vissza kell fizetni vagy el kell engedni, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGL tanácsi rendelet ([1]) 236. cikkének értelmében. A visszafizetést vagy elengedést az alkalmazandó vámjogszabályoknak megfelelően a nemzeti vámhatóságoknál kell kérelmezni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2008. április 7-én.

a Tanács részéről
az elnök
R. ŽERJAV

([1]) HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb az 1791/2006/EK rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet.